

være ganske ubilligt, om disse Oversættelser 15 Aar efter at være udkomne skulde være fuldstændig prisgivne. Paa den anden Side kan det naturligvis heller ikke nægtes, at der er Oversættelser, der nærmest have Karakteren af Haandværksarbejde, og som ifølge deres Stof gaa lettere af og hurtigere opnaa et økonomisk Udbytte, som maa siges at være fuldt tilstrækkeligt. Her kunde der jo være nogen Rimelighed for at sætte Beskyttelsen ned, og der har ogsaa indenfor Udvalget været gjort Forsøg paa at komme til en Sondring, saaledes at man sondrede mellem saadanne Oversættelser, som man altsaa vilde tillægge en mindre Beskyttelse, og saa Oversættelser enten i bunden Stil — jeg skal nævne som Eksempel et saadant Værk som Thor Langes Oversættelse af Longfellow's Den gyldne Legende — eller Oversættelser i ubunden Stil, som i Virkeligheden fortjente fuldt ud at ligestilles med Originalværker. Man er imidlertid ved nøjere Overvejelse kommen til dette, at det vilde være ganske umuligt at gennemføre en saadan Sondring, og at noget saadant vilde falde ganske udenfor Bernerkonventionens Rammer, og man har derfor opgivet det.

Men hvad der er det afgørende i denne Forbindelse, er Spørgsmaalet om, hvorvidt Danmark, hvis man vedtog en saadan Reduktion af Beskyttelsen for Oversættelser, som foreslaas af Mindretallet, vilde kunne blive staaende indenfor Bernerkonventionen. I saa Henseende staar jeg ret tvivlende. I hvert Fald fremgaar det af en Skrivelse, Udvalget har modtaget fra Bureauet i Bern, at man paa Berlinerkonferencen i 1908 meget stærkt hævdede, at det var Unionslandenes Pligt at gennemføre den her i Forslaget foreslaaede Beskyttelse for Oversættelser fuldt ud. Eet er i hvert Fald aldeles afgjort, og det er, at Danmark, selv om man ogsaa kunde blive staaende indenfor Unionen med en saadan Beskyttelse for Oversættelser, vilde komme til at indtage en ganske overordentlig uheldig Plads, idet der ikke findes et eneste Land indenfor Unionen, der har en saa ringe Beskyttelse for Oversættelser, og udenfor Unionen kun to Lande, nemlig Ecuador og Tyrkiet, som stille Oversættelser paa samme Maade. Og det vilde dog være ret uheldigt, om vi skulde stille vort Land saadan, at det kom til at rangere med Ecuador og Tyrkiet. Jeg maa derfor bestemt fraraade, at man vedtager Mindretallets Forslag om Nedsættelse af Beskyttelsen for Oversættelser til de

15 Aar. Jeg forstaar meget godt, hvad der ligger bag ved dette Forslag, og jeg billiger fuldt ud den Tankegang, der ligger bag derved; det er jo i Virkeligheden Ønsket om, at Kultur og Oplysning skulde spredes i saa vide Kredse som muligt. Men der ligger jo i Virkeligheden ogsaa i Forslaget en Mangel paa Respekt for aandeligt Arbejde; der ligger en Underkendelse af det, at en Aandens Arbejder ogsaa er sin Løn værd, at der ogsaa tilkommer ham et rimeligt økonomisk Udbytte af hans Arbejde, og jeg tror i Virkeligheden ikke, at man gavner Aandslivet i vort Folk ved, at man underkender dette.

Det andet Forslag, som er stillet af det ærede Mindretal, Forslaget om at nedsætte Beskyttelsen for Forfattere fra 50 til 30 Aar, har min Sympati. Men jeg er her rigtignok ganske enig med den ærede Ordfører for Flertallet i, at Danmark ikke paa egen Haand kan foretage denne Ændring. Vi ere efter min Mening bundne ved Bernerkonventionen til de 50 Aar, og vi kunne kun foretage en Ændring her, efter at den først har været forhandlet paa de Konferencer, der holdes af og til for at foretage Revision af Bernerkonventionen. Derfor er alt, hvad vi kunne gøre i dette Øjeblik, at henstille til den højtærede Kultusminister, at han giver Danmarks Repræsentant paa disse Konferencer Paalæg om at drage dette Spørgsmaal frem, for at det kan blive behandlet der, om man muligvis i Fællesskab med de andre kontraherende Lande kan gaa ned fra de 50 til de 30 Aar, saaledes som man jo har det i Tyskland. Jeg vilde imidlertid anse det for ganske overordentlig uheldigt, om Mindretallets Forslag paa dette Punkt skulde blive forkastet, og det vil jo ske, hvis det kommer til Afstemning. Derfor vil jeg henstille til det ærede Mindretal, om det ikke kunde tage sit Ændringsforslag tilbage og nøjes med den Henstilling, der findes i Betænkningen, til Kultusministeren om at faa denne Sag bragt paa Bane paa de internationale Konferencer. Dermed skal jeg altsaa anbefale, at man stemmer for de af Udvalget stillede Ændringsforslag og stemmer imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Johan Knudsen: Jeg kan henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser, idet ogsaa jeg meget ønsker, at det foreliggende Lovforslag skal blive til Lov allerede i denne Samling. Naar det i Udvalgsbetænkningen hedder, at „der har i Udvalget været en stærk Stemning for at